

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคเออดส์ (AIDS หรือ Acquired Immuno Deficiency Syndrome) เป็นโรคที่มีสาเหตุมาจากการปัจจัยร่วมกันตั้งแต่เชื้อไวรัสเอชไอวี (HIV หรือ Human Immunodeficiency Virus) และสาเหตุอื่น ซึ่งอาจเป็นปัจจัยด้านกายภาพและด้านเคมีจากทั้งภายนอกและภายในในร่างกาย ผู้ที่ได้รับเชื้อไวรัสเอชไอวีจะเกิดอาการต่างๆ ของโรค ซึ่งมี 2 ระยะ คือ ระยะไม่ปรากฏอาการ (Asymptomatic stage) และระยะที่มีอาการ (Symptomatic stage) ในระยะไม่ปรากฏอาการ เรียกผู้ป่วยระยะนี้ว่า “ผู้ติดเชื้อเอชไอวี” ซึ่งผู้ป่วยในระยะนี้อาจจะไม่มีอาการผิดปกติ สุขภาพจะแข็งแรงเหมือนคนทั่วไป แต่การตรวจเลือดจะให้ผลบวกหลังรับเชื้อประมาณ 4 สัปดาห์ขึ้นไป ผู้ติดเชื้อจำนวนมากจะอยู่ในระยะนี้และไม่ทราบว่าตนเองติดเชื้อ เมื่อมีเพศสัมพันธ์ ก็อาจถ่ายทอดเชื้อเออดส์ไปสู่เพศสัมพันธ์ได้ ในระยะที่มีอาการ เรียกผู้ป่วยในระยะนี้ว่า “ผู้ป่วยเออดส์” ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะเริ่มปรากฏอาการ (Symptomatic HIV Infection) และระยะโรคเออดส์ (AIDS) ในระยะเริ่มปรากฏอาการนักจการตรวจเลือดจะให้ผลบวกแล้ว ยังอาจมีอาการของโรคความโถกอาทิตย์ เช่น ห้องเสือย่างรุนแรง แพลในช่องปาก ต่อมน้ำเหลืองโตที่บริเวณคอ รักแร้หรือขาหนีบ เป็นต้น ในระยะโรคเออดส์ระบบภูมิคุ้มกันในร่างกายจะถูกทำลายมากทำให้เกิดการติดเชื้อหลายโรคที่รุนแรงขึ้นกว่าระยะเริ่มปรากฏอาการ เช่นวัณโรคที่ปอด ปอดอักเสบจากเชื้อพีซีพี (PCP) เชื้อรานทางเดินอาหาร เมื่อหุ้นสมองอักเสบจากเชื้อคริปโตค็อกก์ส เป็นต้น (กลุ่มโรคเออดส์, 2549) ผู้ป่วยที่อยู่ในระยะโรคเออดส์เต็มขั้นและมีอาการของโรคความโถกอาทิตย์รุนแรงนั้นสามารถย้อนกลับเป็นระยะที่ไม่ปรากฏอาการ ได้ หากผู้ป่วยปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของตนเองให้ถูกต้องมีการดูแลตัวเองไม่ให้เกิดความเครียด อาศัยอยู่ในสถานที่ที่มีอากาศดีถ่ายเทได้สะดวก นอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ มีการออกกำลังกายอย่างเหมาะสม มีการขับถ่ายเป็นประจำและรับประทานอาหารให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการ (ไมตรี สุทธิจิตต์, 2540)

จากรายงานสถานการณ์เออดส์ทั่วโลกถึงเดือนธันวาคม 2546 โดย UNAIDS/WHO (กลุ่มโรคเออดส์, 2549) พบว่า มีจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เออดส์ทั่วโลกประมาณ 34-46 ล้านคน

ในประเทศไทย รายงานของสำนักarcyติค เชื้อเอ็ดส์ ที่มีอาการจนถึงเดือนธันวาคม 2549 พบร้า มีจำนวน 299,519 คน เสียชีวิตแล้ว จำนวน 84,511 คน เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ป่วยและตายด้วยโรคเออดส์จำแนกรายปีในปี พ.ศ.2546-2548 พบร้า มีจำนวนผู้ป่วย 25,420 คน 26,403 คน และ 16,516 คน จำนวนผู้ป่วยที่เสียชีวิต 7,164 คน 5,885 คน และ 3,434 คน ตามลำดับ (กลุ่มโรคเออดส์, 2549) แม้ว่าจำนวนผู้ป่วยและตายด้วยโรคเออดส์จะลดลง อย่างเห็นได้ชัด หากผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เออดส์ บริโภคอาหาร ไม่ถูกต้องตามหลักโภชนาการรวมทั้งมีอาการของโรคด้วยโอกาส อาจทำให้เกิดการขาดสารอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายส่งผลให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เออดส์เข้าสู่ภาวะการเป็นโรคเออดส์และเสียชีวิตได้เร็วขึ้น เนื่องจากภาวะโภชนาการและการทำงานของระบบภูมิคุ้มกันมีส่วนสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ภาวะภูมิคุ้มกันที่ไม่ดีมีส่วนให้โรคภูมิคุ้มกันบกพร่องมีการดำเนินของโรคเร็วขึ้น การเปลี่ยนแปลงของระบบภูมิคุ้มกันที่เกิดขึ้นในผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เออดส์จะมีส่วนที่คล้ายคลึงกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดในผู้ป่วยโรคขาดสารอาหาร การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้แก่ ภูมิคุ้มกันลดลง จำนวนเม็ดเลือดขาวลดลง เป็นต้น ซึ่งเซลล์หลายชนิดในระบบภูมิคุ้มกันมีความสัมพันธ์กับระดับสารอาหาร ซึ่งเป็นส่วนประกอบในการเผาผลาญสารอาหารในร่างกาย เป็นวัตถุคุณภาพในการสร้างสารสำคัญ เช่น อินซูโน โกลบูลินและโปรตีน ในระบบภูมิคุ้มกันและสารอาหารจำพวกวิตามินและเกลือแร่จะส่งเสริมการทำงานของเซลล์คุ้มกันทุกชนิด ปัญหาทุพโภชนาการที่เกิดขึ้นในผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เออดส์มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อการรักษา คุณภาพชีวิตและการติดเชื้อเอชไอวี/เออดส์ได้ (กลุ่มโรคเออดส์, 2544) ดังนั้น ในผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เออดส์หากบริโภคอาหารไม่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ รวมทั้งมีอาการของโรคด้วยโอกาส เช่น อาการพอมแห้ง เบื้องอาหาร น้ำหนักลด เป็นต้น ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารจึงเป็นสิ่งที่รับประทานเพื่อเป็นการเสริมอาหารมือหลักให้ได้สารอาหารมากขึ้น

แนวความคิดเรื่องผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา และเริ่มแพร่เข้ามาในประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2529 ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศไทยอยู่ในภาวะเศรษฐกิจที่ดี และประชาชนเริ่มหันมาสนใจสุขภาพของตนเองมากขึ้น จึงทำให้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารจากต่างประเทศเริ่มเข้าสู่ตลาดในประเทศไทยและได้รับความนิยมเรื่อยมา ปัจจุบันผลิตภัณฑ์เสริมอาหารกำลังได้รับความนิยมมากขึ้น เพราะมีการศึกษาวิจัยมากmany ที่ชี้ว่า วิตามิน แร่ธาตุ กรดอะมิโน และสกุนไพรหลายชนิด สามารถบรรเทาอาการของโรคบางชนิดได้ เช่นเดียวกับยาแผนโบราณที่ก่อผลข้างเคียงน้อยกว่า เนื่องจากความเจ็บป่วยเรื้อรังต่าง ๆ มีสาเหตุจากการขาดสารอาหารบางชนิดต่อ กันนานหลายปี จึงมีแนวโน้มว่าร่างกายจะพื้นตัวได้เร็วขึ้นหากใช้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงอาหารการกิน (กิจจา ฤทธิ์ชร และคณะ, 2548) ปัจจุบันธุรกิจผลิตภัณฑ์เสริมอาหารในประเทศไทย มีมูลค่าประมาณ 10,000 ล้านบาท

(กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์คณชัคสีก, 2548) สาเหตุที่ทำให้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารได้รับความนิยมอาจเนื่องจากกระแสบริโภคนิยมที่ส่งเสริมให้คนเกิดความเชื่อว่า “สุขภาพดีซึ่งได้ด้วยเงิน” ประกอบกับสภาพความเป็นอยู่ของวิถีชีวิตแบบสังคมสมัยใหม่ ไม่เอื้ออำนวยให้มีเวลาว่างพอสำหรับการสร้างสุขภาพที่ดี รวมทั้งการส่งเสริมการตลาดของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่พยายามชี้ชวน ขักนำให้ดูแลสุขภาพด้วยการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร มีการโฆษณาและการส่งเสริมการขายที่ทำให้เห็นว่ามีความจำเป็นต้องบริโภค หรือการโฆษณาที่ใช้ผู้บริโภคเป็นตัวอย่างว่าใช้แล้วสามารถรักษาโรค หรือการขายตรงที่อ้างว่ารักษาโรคได้ ผู้บริโภคบางรายขาดข้อมูลและความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร บางรายมีความกังวลว่าตนเองขาดสารอาหารและคิดว่าอาหารที่ตนรับประทานตามปกติได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ (กองบรรณาธิการคณศาสตร์, 2546) ดังนั้นจึงทำให้ประชาชนนิยมบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพิ่มขึ้น

จากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นเรื่องการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้ใช้บริการในคลินิกนิรนาม สภากาชาดไทย สาขาเชียงใหม่ที่เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ในปี 2546-2548 (พัชรี พั่วะริยะกุล, 2548) พบว่า กว่าร้อยละ 67.74 เป็นผู้ที่เคยบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เหตุผลของการบริโภค คือ ช่วยเสริมอาหารและเสริมสุขภาพ รวมทั้งมีผู้แนะนำให้บริโภค เช่น ครอบครัวเพื่อน เพื่อนผู้ติดเชื้อ บุคลากรทางการแพทย์และเชื่อในการโฆษณาอวดอ้างสรรพคุณจากผู้ผลิต และผู้จำหน่าย ดังนั้นผู้ศึกษาซึ่งปฏิบัติงานในคลินิกนิรนาม สภากาชาดไทย สาขาเชียงใหม่ และมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์จึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางการให้คำแนะนำในการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านเชื้อชาติ

การศึกษารั้งนี้ครอบคลุมเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้ติดเชื้อเอช ไอวี/เอดส์ ประกอบด้วยปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สุขภาพร่างกาย สังคม เศรษฐกิจ การตื่อสารและความเชื่อเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

ขอบเขตด้านประเทศ

ประชากรในการศึกษารั้งนี้ คือ ผู้ใช้บริการในคลินิกนิรนาม สถาบันฯ สาขาเชียงใหม่ที่เคยตรวจเลือดแล้วพบว่ามีเชื้อเอช ไอวีและเคยบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ได้มาใช้บริการระหว่างวันที่ 1 – 28 กุมภาพันธ์ 2550

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัย หมายถึง ลักษณะที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สุขภาพร่างกาย สังคมและเศรษฐกิจ การตื่อสาร และความเชื่อเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

การบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร หมายถึง การรับประทานสิ่งที่ให้สารอาหารหรือสารอื่นเป็นองค์ประกอบ ซึ่งอยู่ในรูปแบบเม็ด แคปซูล ผง เกร็ป ของเหลวหรือลักษณะอื่นซึ่งมีไว้รูปแบบอาหารตามปกติ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เสริม โปรดติน พลิตภัณฑ์เสริมวิตามิน ผลิตภัณฑ์เสริมเกลือแร่ และผลิตภัณฑ์สมุนไพร รวมถึงปริมาณที่บริโภค ระยะเวลาที่บริโภค ลักษณะการบริโภค ผลการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร แนวโน้มการบริโภคและแหล่งที่ซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

ผู้ติดเชื้อเอช ไอวี/เอดส์ หมายถึง ผู้ที่มาใช้บริการ ณ คลินิกนิรนาม สถาบันฯ สาขาเชียงใหม่ที่เคยตรวจเลือดแล้วพบว่ามีเชื้อเอช ไอวีและเป็นผู้ที่เคยบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

ประโยชน์จากการศึกษารังนีคือ

1. เป็นแนวทางการให้คำแนะนำในการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารแก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ตามศักยภาพและเศรษฐกิจของผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์เพื่อประยุ
2. เป็นแนวทางในการให้โภชนาศึกษาแก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์
3. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved